

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.27/2014/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év március hó 13. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A társtettesként, nagyobb értékre elkövetett lopás büntettének kísérlete miatt **I.r. vádlott** és társai ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. február 18. napján kihirdetett 41.(I.) Kb.722/2013/19. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r. vádlott cselekményét bűnsegédként, nagyobb értékre elkövetett lopás büntette kísérletének (Btk 370.§ (1) és (3) bekezdés a) pontja) minősíti.

I.r. és **III.r.** vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés felfüggesztésének próbaidejét 2 (két) évre, míg **II.r.** vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés felfüggesztésének próbaidejét 3 (három) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I.r.**, **II.r.** és **III.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből **I.r.** és **II.r.** vádlottakat külön-külön 5.000,- /Ötezer/ forint, **III.r.** vádlottat pedig 5.440,- (Ötezer-négyszáznegyven) forint megfizetésére kötelezi.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. február 18. napján kihirdetett 41(I.)Kb.722/2013/19. számú ítéletével **I.**, **II.r.** vádlottat a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző (3) bekezdés a./ pontja szerint minősülő társtettesként nagyobb értékre elkövetett lopás büntettének kísérletében, **III.r.** vádlottat a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző a (3) bekezdés a./ pontja szerint minősülő felbujtóként, nagyobb értékre elkövetett lopás büntettének kísérletében mondta ki bűnösnek, ezért **I.r.** vádlottat 10 hónapi börtönbüntetésre és lefokozásra, **II.r.** vádlottat 1 évi 2 hónapi börtönbüntetésre, **III.r.** vádlottat 1 évi börtönbüntetésre ítélte. **I.** és **II.r.** vádlottak tekintetében a szabadságvesztés végrehajtását 3 évre, míg **III.r.** vádlott vonatkozásában 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja valamennyi vádlott tekintetében a szabadságvesztés végrehajtása esetén a büntetés 2/3 részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő nap. A vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd az elsőfokú ítéletet valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette.

A vádlottak és védőik valamennyien elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.268/2014/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, megalapozott tényállást állapított meg, amely felülbírálatra alkalmas. Egyetértett a vádlottak bűnösségére levont jogi következtetéssel és a vádlottak cselekményeinek jogi minősítésével is. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság által alkalmazott felfüggesztett szabadságvesztés méltányosan került megállapításra, az alkalmas a büntetési célok elérésére, továbbá I.r. vádlottal szemben alkalmazott legsúlyosabb katonai büntetés is indokolt.

A másodfokú nyilvános ülésen **I.r.** vádlott védője perbeszédében fellebbezését továbbra is fenntartotta. Elsősorban az ítélet megváltoztatását és védence felmentését indítványozta. Másodlagosan figyelemmel a jelentős időmúlásra is a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

II.r. vádlott védője az általa bejelentett kétirányú fellebbezést továbbra is fenntartotta. Elsődlegesen védence felmentését kérte, azonban enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését azzal egészítette ki, hogy megfontolandónak tartotta védence cselekményének eltérő minősítését. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy I.r. vádlott biztonsági őri feladatokat látott el, akire a telephelyen tárolt értékek rá voltak bízva. I.r. vádlott ezért- bűnösségének megállapításának esetén - nem lopást, hanem sikkasztást valósított meg, amely esetben védence e bűncselekmény bűnsegédje. Amennyiben a bíróság nem társtettesi, hanem bűnsegédi magatartást róna védence terhére, az indokolhatja büntetésének enyhítését.

III.r. vádlott védője fellebbezését pontosítva elsődlegesen védence bizonyítékok hiányában történő felmentését kérte. Kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan, mivel az elsőfokú bíróság ... nem hallgatta ki. Amennyiben védence bűnössége mégis megállapításra kerülne, úgy a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése alapján mindhárom vádlott tekintetében teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. I.r. vádlott nyomozás során tett vallomását a Be. 291. § (1) bekezdése alapján törvényesen olvasta fel, mivel a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni. I.r. vádlott lényegében beismerő vallomást tett, amelyben vádlott társait is terhelte, akik lényegében tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését. Az elsőfokú bíróság ismertette a releváns okiratokat és bizonyítékokat értékelő tevékenységéről ítéletének 4-11. oldaláig a logika szabályai szerint adott számot. Az elsőfokú bíróság ennek során minden bizonyítékot számba vett, azokat egyenként és egymással összevetve is értékelte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az általa megállapított tényállás megalapozott, az mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól.

A vádlottak felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A Be. 351. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A Be. 352. § (3) bekezdése szerint a másodfokú bíróság csak

azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel, kivéve ha az iratok tartalma, vagy ténybeli következtetés alapján a vádlottat felmenti, vagy az eljárást megszünteti.

Sem a vádlottak, sem pedig védőik a másodfokú eljárás során nem terjesztettek elő olyan új bizonyítékot, illetve új tény, amely alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. Felmentésre irányuló indítványuk lényegében az elsőfokú bíróság okszerű bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét kifogásolta és eltérő tényállás megállapítását célozta. Az előzőekben írtak szerint a másodfokú bíróság a felülmérlegelés tilalmára figyelemmel nem értékelhette eltérően a rendelkezésre álló bizonyítékokat és nem állapíthatott meg a vádlottak felmentését eredményező ítéleti tényállást.

Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete mindenben megalapozott, a másodfokú bíróság azt elfogadta felülbírálata alapjául. Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és helyesen minősítette **II.** és **III.r.** vádlottak cselekményeit. **III.r.** vádlott volt az, aki a cselekménysort elindította azzal, hogy vádlott társait rávette a bűncselekmény elkövetésére. **II.r.** vádlott pedig egy ismeretlen társával megkísérelte az összesen 3.012.000 forint értékű ragasztóanyag eltulajdonítását. Az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a Btk. 2. §-át, a vádlottak cselekményét annak elbírálásakor hatályos büntető törvénykönyv szerint minősítette, mivel az értékhatárok változása miatt cselekményük enyhébben minősül, és a feltételes szabadságra vonatkozó módosult rendelkezések miatt is kedvezőbb a vádlottakra nézve. Helyesen állapította meg tehát, hogy **II.r.** vádlott társtettesként, **III.r.** vádlott pedig felbujtóként megvalósította a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző a (3) bekezdés a./ pontja szerint minősülő lopás büntettének kísérletét.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor **I.r.** vádlott cselekményét szintén társtettesként minősítette. Az irányadó tényállás szerint ugyanis **I.r.** vádlott, aki biztonsági őrként látta el feladatait a telephelyen, nem vett részt az elvételi cselekményben. Az általa kifejtett magatartás az volt, hogy oda az elkövetőket beengedte, biztosította, hogy a ragasztóanyagot felrakodják és elvigyék. A másodfokú bíróság álláspontja szerint e magatartás a lopás törvényi tényállási elemein kívül eső tevékenység, amellyel azonban fizikai és pszichikai bűnsegélyt nyújtva segítette a lopás társtetteseit. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és **I.r. vádlott** cselekményét Btk. 370. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a./ pontjába ütköző bűnsegédként, nagyobb értékre elkövetett lopás büntette kísérletének minősítette.

A másodfokú bíróság nem osztotta **II.r.** vádlott védőjének azon álláspontját, hogy **I.r.** vádlott cselekménye a sikkasztás bűncselekményének megállapítására lenne alkalmas. Amellett, hogy **I.r.** vádlott az elvételi cselekményben nem vett részt, az is megállapítható, hogy magatartásával a sikkasztás további elkövetési magatartását sem fejtette ki. Biztonsági őrként a telephelyen tárolt javak őrzése volt feladata, az nem volt rábízva. Ezért a sikkasztás alanya sem lehetett.

A vádlottak büntetésének enyhítésére irányuló fellebbezéseket a másodfokú bíróság részben alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, amely kiegészítésre szorul azzal, hogy **I.r.** vádlott vonatkozásában további súlyosító körülmény, hogy a bűncselekményt munkaköre felhasználásával valósította meg. Valamennyi vádlott tekintetében enyhítő körülményként kell értékelni a további időmúlást.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottakkal szemben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásával látta elérhetőnek a büntetési célok elérését. Az időmúlásra figyelemmel azonban a másodfokú bíróság lehetőséget látott a vádlottakkal szemben megállapított próbaidő mérséklésére. Ezért a másodfokú bíróság **I.** és **III.r.** vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés felfüggesztésének próbaidejét 2 évre, míg **II.r.** vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés próbaidejét 3 évre enyhítette.

Az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazott I.r. vádlottal szemben lefokozást, mivel a vagyon elleni bűncselekmény elkövetése miatt a rendfokozat viselésére méltatlanná vált attól függetlenül, hogy azt nem katonai életviszonyok között valósította meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa valamennyi vádlott tekintetében helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a vádlottak kirendelt védőjének működésével kapcsolatos költség megfizetésére a Be. 338. § (1) bekezdése alapján a vádlottakat kötelezte.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. március 13.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros Lászlót hb. ezredes s.k.
szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.** **II.** és **III.r.** vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

, 2015. március 13.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke